

ligere Forslag. Naar man for Løgekorpsets Bedkommende foreslaar at blive staaende ved det nuværende Antal af Løger, saa er dette en ikke ubetydelig Forstærkning af Løgepersonalet, efterat de 10 Reserverbatailloner ere foreslaaede omdannede til Landværnsafdelinger.

§ 124.

Hærens Hæstehold vil efter Flertallets Forslag blive betydeligt forøget, om end ikke i samme Omfang, som Ministeren foreslaar. Ved Rytteriet havest ifølge den nugældende

Hærløvs	800 Stamhæste
og	1422 Foderhæste.
	<hr/>
ialt	2222 Hæste.
Ministeren foreslaar	960 Stamhæste
og	1632 Foderhæste.
	<hr/>
ialt	2592 Hæste.
Flertallet foreslaar	780 Stamhæste
og	1326 Foderhæste.
	<hr/>
ialt	2106 Hæste.
Bed Artilleriet havest ifølge	
Hærløven	261 Stamhæste
og	306 Foderhæste.
	<hr/>
ialt	567 Hæste.
Ministeren foreslaar	348 Stamhæste
og	760 Foderhæste.
	<hr/>
ialt	1108 Hæste.
Flertallet foreslaar	377 Stamhæste
og	613 Foderhæste.
	<hr/>
ialt	990 Hæste.
For begge Vaabens Bedkommende har Hærløven faaledes	2789 Hæste.
Ministeren foreslaar	3700 —
Flertallet foreslaar	3096 —

Den af Krigsministeren foreslaaede store Forøgelse af Hæste fremkommer dels ved Rytteriets Forøgelse, dels ved det større Antal Batterier, dels ved Forslaget om at forøge hvert Batteries Hæstebestand fra 63 til 79; i sidstnævnte Henseende har Flertallet ikke troet at burde gaa saa vidt, men at kunne blive staaende ved et Antal af 70. Dersom det derimod maatte erkjendes, at et Antal af 79 er aldeles nødvendigt til Kanonliniens Bepænding, vilde der udkræves 117 Hæste flere end af Flertallet foreslaaet. Mitrailleurbatterierne har man

antaget at kunne forsynes med 40 Hæste, men da Krigsministeren i Udvalget har udtalt, at han ikke antager, at der behøves nogen særlig Organisation for disse Batterier, maa Spørgsmaalet henstaa som et foreløbigt Forslag til nærmere Overveielse. De øvrige Ændringer ere uvæsentlige.

§ 125—136.

Angaaende Hærens Forsyning i Krigstid med Hæste og Vogne har man gjenoptaget de Forslag, hvorom der ifjor var tilveiebragt Enighed i Udvalget.

Ny §§ 137—149.

Det foreslaaede ny Uffnit om Ordningen af Landværnet er tilbøieligt støttet til de nu gældende Bestemmelser om Forstærkningen og antages forøvrigt ikke at behøve nogen nærmere Forklaring. Den foreslaaede Ordning vil medføre, at Bornholms Væbning bibeholdes, om end noget indskrænket. Derimod bortfalder den særegne Stilling, som Kjøbenhavns Væbning hidtil har indtaget.

Til § 146 har man foreslaaet en Ændring, der gaar ud paa at indskrænke den Krigsministeren derved givne Bemyndigelse til at gjælde 1 Aar i Righed med, hvad der var Tilfældet i 1867. Dog vil enkelte midlertidige Dvergangsbestemmelser f. Ex. for Fæstningsartilleriets Bedkommende blive nødvendige; saadanne maa ligesom i 1867 gives ved Lov.

Endelig har man foreslaaet at gjenoptage en Revisionsbestemmelse, der dog udsætter Revisionen i 10 Aar.

Udvalgets Mindretal (Ankjer, Dinesen, Gad, Scavenius, Lermansen og Lvermose) har ikke kunnet slutte sig til det af Flertallet fremsatte Forslag, hvorved der efter dets Anskuelse vil skabes et Værn, der hverken med Hensyn til Liniehærens Størrelse eller til Kampdygtigheden vil yde tilstrækkelig Garanti for at kunne løse de Opgaver, Forsoaret med Sandsynlighed vil stille til bet.

Ankjer og Gad kunne vel tiltræde de i det Følgende af trende Medlemmer fremsatte almindelige Betragtninger og vilde under sædvanlige Omstændigheder have kunnet være Medstillerer til flere af de sig dertil sluttende Forslag; men da Flertallets Ændringsforslag kun i formel Henseende kunne siges at være stillede til Regjeringsforslaget, medens de i Virkeligheden indeholde et samlet, helt nyt og med dette konkurrerende Forslag, der i det Væsentlige maa vedtages som en Helhed, har det